

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

I. Causa hæc non debuisset in prima instantia deferri ad Romanum Pontificem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

mentissima semper fuit Ecclesia Galli- Sæc. XVIII.
cana: 1. quod caussa hæc in prima in- A. C. 1719.
stantia delata sit ad Romanum Pontifi-
cem; 2. quod iudicata sit ab eo pri-
vatim contra morem & Canones; 3.
quod Auctorem Libri, de quo ageba-
tur, audire recusaverit.

I.

*Caussa hæc non debuit in prima instan-
tia deferri ad Romanum Pon-
tificem.*

Cum sit Romanus Pontifex legiti-
mus successor Beati Petri, in quo pri-
matus Apostolorum tam excellenti gratia S. Aug. l. 2.
de bapt.
contr. Don.
cap. 1.
Idem Ep. 43.
præeminet, vere & ex animo agnosci-
mus jus idem illud competere Pastori
Romanæ Ecclesiæ, in qua semper Apo-
stolicæ Cathedræ viguit principatus. Sin-
gulare illud Romanæ Sedis privilegium,
absit, ut nos unquam in dubium revo-
care aggrediamur: at absit pariter, ut
sacram Episcoporum auctoritatem vel
leviter imminutam velimus.

Christus Dominus omnes Aposto-
los, & in eorum persona omnes Epi-
scopos, eorumdem successores, rerum
personarumque Ecclesiasticarum ac Fi-
dei iudices constituit. A primis tem-
poribus constanter assertum fuit Episco-
pis

Sæc. XVIII. pis Jus istiusmodi cauffas in sua pro-
A. C. 1719. vincia natas prima actione iudicandi.

Sardicenfis quidem (*) Synodico de-
creto ad honorandam Petri memoriam san-
Can. 3. citum est, ut, si quis Episcopus in pro-
Conc. Sard. vincia sua damnatus conquereretur,
ad Beatiffimum Romanæ Ecclesiæ Epi-
scopum posset recurrere, ut, si retra-
ctandi iudicii locum esse existimaret
Romanus Pontifex, in provincia iudi-
cium de novo institueretur. Verum
hoc semper immotum manere voluit
Syno

(*) Can. 5. alias 7. Sardic. *Ofius Episco-
pus dixit. Placuit autem, ut si Episcopus ac-
cusatus fuerit, & iudicaverint congregati Epi-
scopi regionis illius, & de gradu suo eum de-
jecerint, si appellaverit, qui dejectus est, & con-
fugerit ad Episcopum Romanæ Ecclesiæ, &
voluerit se audiri; si iustum putaverit, ut re-
vetur iudicium, vel discussionis examen, scribere
dignetur his Episcopis, qui in finitima Pro-
vincia sunt, UT IPSI DILIGENTER OM-
NINO REQUIRANT, & juxta fidem veri-
tatis definiant. Quod si is, qui rogat cauffam
suam iterum audiri, deprecatione sua moverit
Episcopum Romanum, ut e latere suo presbyte-
rum mittat, erit in potestate Episcopi quid vellet
& quid æstimet. Et si decreverit mittendo
esse, qui præfentes cum Episcopis iudicent, ha-
bentes ejus auctoritatem, a quo missi sunt, erit
in suo arbitrio.*

Synodus Sardicensis, ut Episcopi Provinciae causas apud se natas prima cognitione judicarent. Atque Jus Episcoporum causas etiam majores in Synodo Provinciae judicandi in prima, ut Epistola secunda ad Victricium Rothomagensis. *Si majores causae in medium fuerint devolutae, inquit, ad Sedem Apostolicam, sicut Synodus statuit, & vetus consuetudo exigit, POST EPISCOPALE JUDICIUM referantur.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

Tom. 2.
Concil. concilium. 1250.

Si qua unquam causa a Gallis Episcopis judicari debuit, hæc certe de qua nunc agitur. Liber, unde una & centum propositiones excerptæ sunt, in Gallia editus fuerat, Gallico idiomate conscriptus, a tribus Galliae Episcopis approbatus. Illæ propositiones ad fidem, ad disciplinam, ad mores, ad jura Regum, ad hierarchiam pertinent. Illius libri occasione nata fuerat contentio inter Episcopos Lucionensem & Rupellensem ex una parte, & Eminentissimum Cardinalem Noaillium eundemque Parisiensem Archiepiscopum ex altera; jamque editis utrimque Mandatis ea contentio in publicum eruperat. Transferendæ Romam talis causæ quænam justa ratio esse poterat?

H 4

„Pe-

Sæc. XVII.

A. C. 1719.

*In eandem
rem Episc.
Lingon. suo
& Laudun.
Episc. nomi-
ne Epistolam
scripsit ad
Regem Chri-
stianissimum
29. April.
1719.*

„Petere quavis de caussa a Roma-
no Pontifice Constitutiones, quibus
proscribantur libri, quorum nos legi-
tini & naturales Judices sumus, quid
aliud est (inquebant Episcopi Laudun-
ensis & Lingonensis in Memoriali
quod hac de re obtulerunt Serenissi-
mo Delphino 3. Febr. Anno 1712)
quam Ecclesiæ & Regni jura lædere,
deprimere Episcopatum, maculam
injungere Episcoporum honori, quorum
plerique, si unquam alias, ea erudi-
tione florent, ut facile possint Cle-
Gallicani decus & famam tueri, quod
inter alios, Europatota, singulari sem-
per doctrinæ luce emicuit? Audemus
affirmare ejusmodi Constitutiones in
Gallia acceptatas, insolentes esse, de-
cessoribus nostris ignotas, & ultima
demum sæculo in hoc Regnum inve-
ntas. Profitemur nos Romani Popu-
liticis præminentiam agnoscere, dum
dicimus posse ad ipsum ab Episcopo-
rum judiciis appellari: at iidem, illi
læsa ipsius dignitate, contendimus id
juris nunquam eum sibi arrogare pos-
se, ut prima actione, seu in prima
ut ajunt, instantia judicet.

Ad tuendum jus Episcoporum con-
veniens hic duximus Episcopalis vo-
cis patrocinium adhibere. At per se
patet æquitati & recto ordini consenta-
neum

neum fuisse, ut SS. P. Clemens XI. deferentibus hanc causam ad eum contra Canones Episcopis Lucionensi & Ruppellensi idem responderet, quod olim Episcopo cuidam S. Leo, suorum ille quidem jurium bene conscius & retinens, sed veterum Canonum longe retinentior. *Sollicitudinis quidem tuæ, inquit ille, hic ordo esse debuerat, ut cum Metropolitano tuo primitus de eo quod quaerendum videbatur esse, conferres; ac si id, quod ignorabat dilectio tua, etiam ipse nesciret, instrui vos pariter posceretis; quia in causis, quæ ad generalem observantiam pertinent omnium Domini Sacerdotum, nihil sine Primatibus oportet inquiri.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

*S. Leo, Epist.
83. ad Theodorum Forojuliensem.*

II.

Hæc causa judicata est privatim à Romano Pontifice contra Canones & consuetudinem.

Sive antiquam Ecclesiæ disciplinam, sive recentiorem consuetudinem consideremus, extra dubium est, non posse quidquam paulo majoris momenti à Romano Pontifice definiri, nisi Episcopos provinciæ, aut saltem Clerum Ecclesiæ Romanæ consuluerit.

Testem protinus in medium producemus non suspectum Romanæ Curiaë, Lucam Holsteinium, Vaticanæ Bibliothecæ

H 5

thecæ